

ĐẠI HỌC HUẾ
TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM

NHIỀU TÁC GIẢ

KỶ YẾU HỘI THẢO KHOA HỌC QUỐC GIA CÁC NHÀ NGHIÊN CỨU TRẺ

NHÀ XUẤT BẢN ĐẠI HỌC HUẾ
Huế, 2019

PHÁT TRIỂN NGUỒN NHÂN LỰC GIẢNG VIÊN TRONG ĐIỀU KIỆN HIỆN NAY

NGUYỄN MINH HUNG¹, NGUYỄN VĂN HÒA^{1,*}

¹Trường Đại học Sư phạm, Đại học Huế

Email: nmhung2325@gmail.com

*Email: nvhoa55@yahoo.com

Tóm tắt: Nguồn nhân lực giảng viên là nguồn lực cung cấp sức lao động, đóng vai trò quyết định đối với mọi hoạt động giảng dạy và nghiên cứu trong các cơ sở giáo dục đại học. Trong điều kiện hiện nay, phát triển nguồn nhân lực giảng viên là yêu cầu bức bách của các cơ sở giáo dục đại học. Để có lực lượng giảng viên đủ về số lượng, cao về chất lượng và đồng bộ về cơ cấu, các cơ sở giáo dục đại học phải thực hiện một cách đồng bộ các giải pháp phát triển về số lượng, chất lượng và cơ cấu.

Từ khóa: Giảng viên, nguồn nhân lực giảng viên, cơ sở giáo dục đại học.

1. MỞ ĐẦU

Để đảm bảo nâng cao chất lượng giáo dục và đào tạo trong điều kiện hiện nay, các cơ sở giáo dục đại học phải sử dụng nhiều nguồn lực như: nguồn lực tài chính, nguồn lực cơ sở vật chất, nguồn lực khoa học, công nghệ và nguồn nhân lực giảng viên. Trong đó, nguồn nhân lực giảng viên là nguồn lực quan trọng nhất, có tính quyết định để khai thác và sử dụng hiệu quả các nguồn lực khác. Mọi sự phát triển của các cơ sở giáo dục đại học, suy cho cùng, đều bắt nguồn từ hoạt động giảng dạy và nghiên cứu của giảng viên. Phát triển nguồn nhân lực giảng viên chính là cơ sở để giải quyết các vấn đề khác của nâng cao chất lượng giáo dục và đào tạo trong các cơ sở giáo dục đại học như đổi mới nội dung, chương trình, phương pháp, phương thức đánh giá. Do đó, phát triển nguồn nhân lực giảng viên phải được ưu tiên hàng đầu.

2. NỘI DUNG

2.1. Nguồn nhân lực giảng viên

Khái niệm “nguồn nhân lực giảng viên” được hình thành trên cơ sở của khái niệm “nguồn nhân lực” và khái niệm “giảng viên”. Vì thế, muốn làm rõ khái niệm “nguồn nhân lực giảng viên” thì chúng ta phải lần lượt làm rõ hai khái niệm tạo thành nó: thứ nhất, khái niệm “nguồn nhân lực”; và thứ hai, khái niệm “giảng viên”.

Thứ nhất, khái niệm “nguồn nhân lực”. Cho đến nay, khái niệm nguồn nhân lực được tiếp cận dưới nhiều góc độ khác nhau nhưng tựu chung lại đều hàm chứa những nội dung như sau: nguồn nhân lực là tổng hợp trí lực, năng lực, thể lực và kỹ năng của con người; nguồn nhân lực đóng vai trò quyết định đối với các hoạt động nhận thức và hoạt động thực tiễn; sức mạnh của nguồn nhân lực thể hiện thông qua số lượng, chất lượng và cơ cấu.

“Nguồn nhân lực là một bộ phận của nguồn lực tham gia vào quá trình sản xuất của xã hội; tùy theo cơ sở phân chia, người ta chia nguồn lực thành các loại khác nhau. Căn cứ vào chức năng nguồn lực tham gia vào quá trình sản xuất, kinh doanh, người ta chia nguồn lực thành nguồn lực lao động, nguồn lực vốn, nguồn lực khoa học và công nghệ, nguồn lực tài nguyên thiên nhiên và các nguồn lực phi kinh tế. Căn cứ vào tính chất nguồn lực, người ta chia nguồn lực thành nguồn lực vật chất và nguồn lực phi vật chất; theo cách phân chia này thì nguồn nhân lực là một bộ phận của nguồn lực mang tính vật chất. Căn cứ vào xuất xứ nguồn lực, người ta chia nguồn lực thành nguồn lực trong nước và nguồn lực nước ngoài. Như vậy, nguồn lực tham